

189/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2022. november 22.

A Bíróság ítélete a C-69/21. sz. ügyben | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Kiutasítás – Orvosi kannabisz)

A súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgárt nem lehet kitoloncolni, ha a megfelelő kezelésnek a célországban fennálló hiánya miatt fennáll a kockázata annak, hogy ezen állampolgár az említett országban a betegséghez kapcsolódó fájdalom gyors, jelentős és orvosolhatatlan fokozódásának lesz kitéve

Egy orosz állampolgár, akinél tizenhat éves korában a vérrák egy ritka formája alakult ki, jelenleg Hollandiában részesül kezelésben. Orvosi kezelése többek között a fájdalom csillapítását szolgáló orvosi kannabisz alkalmazásából áll. Oroszországban azonban az orvosi kannabisz alkalmazása nem megengedett.

Ezen állampolgár Hollandiában számos menedékjogi kérelmet nyújtott be, melyek közül az utolsót 2020-ban utasították el, és keresetet terjesztett a rechtbank Den Haaghoz (hágai bíróság) elé azon kiutasítási határozattal szemben, amelyet rá vonatkozóan fogadtak el. Álláspontja szerint tartózkodási engedélyt kell kiadni a számára, vagy legalábbis el kell halasztani a kitoloncolását, mivel a Hollandiában biztosított, orvosi kannabisz alapú kezelés olyan alapvető fontosságú, hogy annak megszakítása veszélyeztetné az elfogadható életminőségét.

A hágai bíróság úgy határozott, hogy kérdést terjeszt a Bíróság elé lényegében arra vonatkozóan, hogy az uniós joggal¹ ellentétes-, ha ilyen esetben kiutasítási határozatot vagy kitoloncolási intézkedést hoznak.

A Bíróság a mai napon meghozott ítéletében a saját maga, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága által alkalmazott ítélkezési gyakorlat fényében megállapítja, hogy **az uniós joggal ellentétes, ha valamely tagállam a jogellenesen tartózkodó és súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgár tekintetében kiutasítási határozatot hoz, vagy e személyt kitoloncolja**, ha komolyan és megalapozottan feltételezhető, hogy ezen állampolgár visszatérése őt amiatt, hogy a megfelelő ellátások a célországban nem állnak rendelkezésre, a betegsége által okozott fájdalom gyors, jelentős és orvosolhatatlan fokozódása valós veszélyének tenné ki.

E feltétel többek között annak megállapítását teszi szükségessé, hogy a célországban e személy jogszerűen nem részesülhet az egyetlen hatásos fájdalomcsillapító kezelésben, és az ilyen kezelés hiánya őt olyan intenzitású fájdalomnak tenné ki, amely sértené az emberi méltóságát, mivel súlyos és visszafordíthatatlan mentális zavarokat okozhatna a számára, vagy akár öngyilkosság elkövetésére is vezethetné.

¹ A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 348., 98. o.), az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. cikkével (az emberi méltóság), 4. cikkével (a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalma), valamint 19. cikkének (1) bekezdésével (védelem kitoloncolás esetén) összefüggésben értelmezve.

A gyorsaság kritériuma tekintetében a Bíróság megállapítja, hogy az uniós joggal ellentétes az, hogy a harmadik országbeli állampolgár visszatérés esetén jelentkező fájdalma fokozódásának az érintett tagállamban abszolút módon előre meghatározott határidőn belül kelljen bekövetkeznie. Ha a tagállamok határidőt állapítanak meg, annak pusztán tájékoztató jellegűnek kell lennie, és az nem mentesíti az illetékes nemzeti hatóságot az érintett személy helyzetének konkrét vizsgálata alól.

Az érintett személy magánéletének a tiszteletben tartása tekintetében², amelynek körébe a harmadik országbeli állampolgár orvosi kezelése is beletartoznak, még jogellenes tartózkodás esetén is, a Bíróság megállapítja, hogy az illetékes nemzeti hatóság a harmadik országbeli állampolgárral szemben csak az egészségi állapotának a figyelembevételével fogadhat el kiutasítási határozatot vagy kitoloncolási intézkedést.

Az a körülmény azonban, hogy visszatérés esetén e személynek már nem állnak a rendelkezésére ugyanazok a kezelések, mint amelyeket vele szemben abban a tagállamban alkalmaztak, amelyben jogellenesen tartózkodik, és ez többek között érintheti a célországban a szociális kapcsolatainak a kialakítását, önmagában nem képezheti akadályát annak, hogy kiutasítási határozatot vagy kitoloncolási intézkedést fogadjanak el vele szemben, ha az ilyen kezeléseknél a célországban fennálló hiánya e személyt nem teszi ki embertelen vagy megalázó bánásmód valós veszélyének.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

² Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikke értelmében.